

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedkyně senátu Mgr. Daniely Zemanové a členů senátu: JUDr. Vladimíra Jurky, Mgr. Věroslava Řezáče, JUDr. Marcely Kratochvílové, JUDr. Josefa Doubka a JUDr. Dalimily Gadasové projednal v ústním jednání dne 22. 6. 2011 návrh **předsedy Okresního soudu v Kutné Hoře**, nám. Národního odboje 58, Kutná Hora, na zahájení kárného řízení ze dne 24. 11. 2009, proti **JUDr. L. V.**, zastoupené JUDr. Klárou Slámovou, advokátkou se sídlem Urbánkova 3360, Praha 4 - Modřany, a rozhodl

t a k t o :

I. Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s e

**JUDr. L. V.,
soudkyně Okresního soudu v Kutné Hoře,**

I. u z n á v á v i n n o u , ž e

zaviněným opakovaným porušením svých povinností způsobila neodůvodněné průtahy v řízení v celkem 7 níže uvedených věcech vedených u Okresního soudu v Kutné Hoře.

Jedná se o následující věci:

1. 4 C 119/98 – od 1. 2. 2008 do 26. 8. 2008;
2. 9 C 49/2006 – od 12. 6. 2009 do 30. 10. 2009;
3. 9 C 220/2006 – od 29. 8. 2008 do 26. 11. 2009;
4. 9 C 241/2008 – od 2. 11. 2008 do 28. 5. 2009; od 25. 6. 2009 do 19. 10. 2009;
5. 9 C 218/2007 – od 13. 8. 2008 do 26. 11. 2009;
6. 9 C 65/2008 – od 11. 2. 2009 do 26. 11. 2009;
7. 9 C 53/2008 – od 5. 5. 2008 do 15. 6. 2009;

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l a

povinnosti soudce a ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Za to s e j í u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 1 0 % n a d o b u 4 (čtyř) m ě s í c ů,

počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

II. Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

s e z p r o š ť u j e

kárného obvinění pro skutek spočívající v průtazích v níže uvedených věcech:

1. 9 C 194/2003 – v období od 14. 9. 2007 do 14. 11. 2008, od 5. 5. 2008 do 30. 10. 2009;
2. 4 C 119/98 – v období od 19. 9. 2007 do 20. 11. 2007, od 11. 12. 2007 do 31. 1. 2008, od 10. 11. 2008 do 28. 1. 2009;
3. 9 C 168/2001 – v období od 12. 2. 2008 do 28. 5. 2009, od 27. 10. 2009 do 15. 12. 2009;
4. 9 C 60/2006 – v období od 13. 8. 2008 do 11. 11. 2008, do 10. 9. 2009 do 30. 10. 2009;
5. 9 C 49/2006 – v období od 27. 5. 2008 do 7. 11. 2008, od 28. 1. 2009 do 11. 3. 2009, od 22. 4. 2009 do 11. 6. 2009;
6. 9 C 35/2006 – v období od 19. 2. 2008 do 30. 10. 2009;
7. 9 C 117/2007 – v období od 19. 12. 2007 do 22. 2. 2008, od 27. 5. 2009 do 26. 11. 2009;
8. 9 C 103/2007 – v období od 27. 2. 2008 do 10. 9. 2008, od 10. 9. 2008 do 25. 3. 2009, od 10. 9. 2009 do 20. 10. 2009;
9. 9 C 100/2007 – v období od 18. 12. 2007 do 3. 10. 2008, od 24. 11. 2008 do 6. 1. 2009;
10. 9 C 59/2007 – v období od 15. 7. 2008 do 28. 7. 2009;
11. 9 C 225/2006 – v období od 13. 11. 2007 do 30. 6. 2008; od 7. 7. 2008 do 28. 1. 2009;
12. 9 C 220/2006 – v období od 13. 11. 2007 do 12. 2. 2008;
13. 9 C 118/2006 – v období od 16. 6. 2006 do 5. 8. 2009;
14. 9 C 209/2008 – v období od 19. 11. 2008 do 27. 1. 2009, od 22. 6. 2009 do 14. 9. 2009;
15. 9 C 244/2008 – v období od 29. 9. 2008 do 18. 2. 2009, od 10. 4. 2009 do 18. 8. 2009;
16. 9 C 253/2008 – v období od 17. 12. 2008 do 26. 11. 2009;
17. 4 C 129/2006 – v období od 3. 12. 2008 do 10. 2. 2009;
18. 9 C 218/2007 – v období od 1. 10. 2007 do 12. 8. 2008;
19. 9 C 65/2008 – v období od 5. 5. 2008 do 22. 10. 2008;
20. 9 C 140/2008 – v období od 27. 8. 2009 do 26. 11. 2009;

21. 9 C 141/2008 – v období od 26. 6. 2008 do 25. 5. 2009;
22. 9 C 53/2008 – v období od 3. 3. 2008 do 4. 5. 2008.

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu

Navrhovatel podal návrh na zahájení kárného řízení proti v záhlaví jmenované soudkyni, která působí na civilním úseku Okresního soudu v Kutné Hoře (dále též „okresní soud“). Dle navrhovatele se kárně obviněná soudkyně dopustila kárného provinění zaviněným opakovaným porušením svých povinností předsedkyně senátu, a to tak, že celkem ve 24 níže uvedených věcech vedených u Okresního soudu v Kutné Hoře způsobila průtahy.

V odůvodnění návrhu na zahájení řízení blíže uvedl, že v senátě kárně obviněné soudkyně byla provedena kontrola pracovníky Krajského soudu v Praze dne 19. 6. 2008, při které byly shledány závažné nedostatky. Dle zprávy o kontrole byly v prověřovaných spisech zjištěny nedůvodné průtahy, v některých věcech přesáhla nečinnost soudkyně 6 měsíců. Rovněž nebyl respektován pokyn Krajského soudu v Praze, že v nedodělcích je třeba pravidelně, nejméně jednou měsíčně, jednat. Dne 4. 6. 2009 byla v senátě kárně obviněné soudkyně provedena místopředsedkyní Krajského soudu v Praze, JUDr. I. Š., další kontrola. Při této kontrole bylo zjištěno, že byť JUDr. L. V. činí ve spise řadu úkonů a poměrně pravidelně, dochází k nedůvodným průtahům, které pramení především z toho, že je jednáno, aniž byly odstraněny vady žaloby. Soudkyně je často bezradná a jedná pouze na základě vyjádření účastníků, resp. jejich právních zástupců. Značné průtahy vznikají neustálým a často bezdůvodným preposíláním vyjádření k vyjádření dalším účastníkům řízení a opakováním a urgováním dalších vyjádření. Není respektováno, že účastník má právo a nikoli povinnost se ve věci vyjádřit. Kárně obviněná soudkyně pak nadbytečně vyžaduje vyjádření i ohledně procesních rozhodnutí. V mnoha případech nerozhoduje, ale pouze preposílá vyjádření v naději, že účastníci vyřeší věc mimosoudně. V řadě případů jsou průtahy způsobeny nedůvodným poskytováním širokého prostoru účastníkům k mimosoudnímu vyřešení věci, a to často opakovaně, po dobu mnoha měsíců. Dále je soudkyni vytýkáno časté odročování jednání, a to i k žádosti účastníků. Průtahy jsou rovněž způsobovány tím, že mezi jednotlivými úkony existuje značná prodleva. Řízení je poznamenáno značnou nesoustředěností, často jsou jednotlivé úkony činy postupně, přestože je možné je činit najednou. Dochází také k tomu, že soudkyně nezná obsah spisu a činí pokyny pro kancelář, které následně nejsou vypravovány. V některých případech se čeká na výsledky jiných řízení, aniž by řízení bylo přerušováno.

Zápis o předmětné kontrole ze strany Krajského soud v Praze byl předsedovi Okresního soudu v Kutné Hoře doručen dne 8. 7. 2009. Kárně obviněné soudkyni byl zápis o kontrole předán, zpráva s ní byla projednána. Předseda Okresního soudu v Kutné Hoře provedl v senátě kárně obviněné soudkyně ve dnech 26. 10. 2009 – 11. 11. 2009 opětovně prověrku věcí starších jednoho roku, přičemž konstatoval, že zásadní problémy v práci soudkyně, vytknuté dříve místopředsedkyní Krajského soudu v Praze, neustále přetrvávají, nedošlo k žádnému zlepšení situace. Dle navrhovatele se u kárně obviněné soudkyně jedná o dlouhodobé problémy, nikoli pouze o jednorázová pochybení, přičemž nápad věcí do jejího senátu rozhodně nelze označit za mimořádně vysoký. Soudkyně svým jednáním porušuje práva účastníků na vyřízení věci v přiměřené době, a svým jednáním tak naplňuje po objektivní i subjektivní stránce všechny

znaky kárného provinění ve smyslu ustanovení § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“).

Při podání návrhu na zahájení kárného řízení navrhovatel vycházel jednak ze skutečností, které se dozvěděl ze zápisu o kontrole ze dne 4. 6. 2009 provedené místopředsedkyní Krajského soudu v Praze, který mu byl doručen dne 8. 7. 2009, a dále pak z výsledků vlastní kontroly, která byla prováděna v rámci dohledové činnosti ve dnech 26. 10. 2009 – 11. 11. 2009. S ohledem na výše uvedené předseda okresního soudu navrhuje, aby podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích bylo kárně obviněné soudkyni uloženo kárné opatření, spočívající ve snížení platu o 30 % na dobu jednoho roku.

II. Vyjádření kárně obviněné soudkyně

Kárně obviněná soudkyně zaslala v rámci svého vyjádření ze dne 9. 2. 2010 ke každému spisu, v němž jsou vytýkány průtahy, podrobný seznam úkonů, které byly z její strany ve věci činy.

Své vyjádření kárně obviněná soudkyně doplnila po využití práva zvolit si obhájce, a to podáním ze dne 7. 6. 2011. Zde jednak doplňuje svá tvrzení k jednotlivým navrhovatelem tvrzeným průtahům, a dále uvádí, že jednání vytýkané navrhovatelem, tj. přeposílání vyjádření účastníků k vyjádření dalším účastníkům, poskytování širokého prostoru k jednání o mimosoudním vyřešení věci, časté odročování jednání k žádostem účastníků řízení, nepřerušování řízení za účelem vyčkání jiného rozhodnutí atd., nenaplňují skutkovou podstatu kárného provinění. Soudce je ve svém postupu v řízení zcela nezávislý, jeho povinností je mimo jiné usilovat o to, aby spor byl vyřešen smírně, je povinen též poskytnout účastníkům možnost k plnému uplatnění jejich práv. Je zcela v kompetenci soudce zvážit, kdy řízení přeruší, pokud se jedná o fakultativní důvody k přerušení, právě tak může nezávisle určit, jaké důkazy budou provedeny a zda je třeba dát stranám sporu prostor pro jejich vyjádření a návrhy.

Výtky týkající se poskytování širokého prostoru účastníkům řízení se dle názoru kárně obviněné soudkyně dotýkají nezávislosti soudce a vytýkané jednání nemůže naplnit skutkovou podstatu kárného provinění. Z přehledu úkonů je zřejmé, že soudkyně konala ve všech věcech pravidelně úkony, s plným šetřením práv účastníků. I kdyby bylo možno v některých případech obecně konstatovat, že byl účastníkům poskytnut větší prostor, nežli obvykle bývá, nelze takovou skutečnost klást k tíži obviněné soudkyně a označovat ji za porušení povinnosti soudce. Každý soudce je při svém rozhodování nezávislý, sám musí mít možnost určit, jaké podklady považuje za důležité k vydání rozhodnutí.

V období, v němž měly vzniknout průtahy, řešila obviněná soudkyně mnoho skutkově obtížných věcí, přesto z její strany nedošlo k nečinnosti. V mnoha případech byly průtahy způsobeny samotnými účastníky, případně jejich právními zástupci. Dojde-li v řízení k včasným a řádným omluvám, soudce nemá jinou možnost, než jim vyhovět.

Obhájce obviněné soudkyně dále odkazuje na subjektivní lhůtu 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění. Dle jejího názoru je otázkou, zda v některých bodech nebyl návrh podán, neboť kontrola ze strany krajského soudu byla uskutečněna dne 19. 6. 2008, avšak návrh byl podán až 26. 11. 2009.

III. Ústní jednání

Při ústním jednání návrhovač odkázal na písemné vyhotovení návrhu na zahájení řízení a skutečnosti zde uvedené. Kárně obviněná soudkyně při své výpovědi odkázala na podaná vyjádření, z její výpovědi nebyly zjištěny žádné další podstatné skutečnosti, které by měly vliv na posouzení věci.

Dále byly provedeny důkazy na návrh návrhovače. Jednalo se o:

- a) Zápis o kontrole nedodělků provedené pracovníky Krajského soudu v Praze dne 19. 6. 2008:
Obsahem zápisu je mimo jiné záznam o zjištění průtahů ve věcech JUDr. V., a to celkem v 7 věcech. Při provádění důkazu bylo zdůrazněno, že žádná z těchto věcí není předmětem projednávaného kárného návrhu. Dle přípisu předsedy Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 5. 8. 2008 byly problémy zjištěné ve výše uvedené zprávě s JUDr. V. projednány, průtahy jí byly při tomto ústním projednání vytknuty.
- b) Zápis o kontrole nedodělků v senátě JUDr. V. provedené místopředsedkyní Krajského soudu v Praze dne 4. 6. 2009:
Obsahem jsou pochybení ve věcech vedených JUDr. V. Zjištění uvedená ve zprávě o kontrole jsou shodně obsažena v odůvodnění návrhu na zahájení řízení. Zpráva o kontrole byla místopředsedkyní Krajského soudu v Praze zaslána vedení Okresního soudu v Kutné Hoře s žádostí, aby byla se soudkyní projednána a z pochybení byly vyvozeny závěry.
- c) Zápis o kontrole nedodělků starších jednoho roku v senátě JUDr. L. V. provedené předsedou Okresního soudu v Kutné Hoře ve dnech 26. 10. 2009 – 11. 11. 2009 (pod sp. zn. Spr. 1580/2009):
Závěry této kontroly byly podkladem pro podání návrhu na zahájení kárného řízení a shodují se se skutečnostmi uvedenými v návrhu na zahájení kárného řízení.
- d) Pracovní hodnocení kárně obviněné soudkyně vypracované předsedou okresního soudu na žádost kárného senátu:
V pracovním hodnocení ze dne 6. 1. 2010 předseda soudu uvedl, že kárně obviněná soudkyně je jmenována do funkce soudkyně od roku 1984, po celou dobu působí u Okresního soudu v Kutné Hoře. V průběhu činnosti u tohoto soudu byla zařazena na úseku trestním, opatrovnickém, exekučním a civilním, kde působí v současnosti. Z jejího osobního spisu vyplývá, že její působení na všech těchto úsecích bylo spojeno s problémy jak ve výkonnosti, tak i v kvalitě rozhodovací činnosti. Z tohoto důvodu kárně obviněná soudkyně obdržela řadu výtek. Rozhodnutím kárného senátu Krajského soudu v Praze ze dne 11. 11. 2002 (*pozn. kárného senátu: pravděpodobně se jedná o rozhodnutí kárného senátu krajského soudu vydané dle zákona č. 412/1991 Sb., v souladu s přechodným ustanovením § 31 zákona č. 7/2002 Sb.*), č. j. 454/2002 - pers., byla uznána vinnou ze spáchání kárného provinění spočívajícího ve způsobení bezdůvodných průtahů v období od ledna do září 2001 a byla jí za to udělena důtka.

V současné době je náplní práce kárně obviněné soudkyně na občanskoprávním úseku soudu vyřizování agendy sporného řízení, dále nejasných podání, předběžných opatření a rozhodování o ustanovení opatrovníka dle § 37 odst. 3 zákona o rodině. Jak je popsáno v odůvodnění kárného návrhu, v její činnosti přetrvávají závažné problémy, které jsou předmětem dohledové činnosti vedení krajského i okresního soudu. Souhrnně lze konstatovat, že kárně obviněná soudkyně patří po stránce odborné i výkonnostní mezi podprůměrné soudce, a to v rámci okresního soudu i střeďočeského soudního kraje.

Přestože v poslední době pod vlivem opakovaných kontrol lze pozorovat určitou snahu o zlepšení kvality práce, je nutno konstatovat, že i při poslední kontrole byly shledány závažné nedostatky v její činnosti, které nejsou momentální, ale dlouhodobé.

- e) Stížnost právního zástupce JUDr. Z. K., adresovaná ministerstvu spravedlnosti s jeho návrhem na náhradu škody v souvislosti s průtahy ve věcech vedených pod sp. zn. 4 C 119/98 a 9 C 49/2006, které jsou předmětem návrhu na zahájení kárného řízení:

JUDr. Z. K. v žádosti o náhradu škody ze dne 31. 8. 2010, adresované ministerstvu spravedlnosti, popsal průběh řízení vedeného Okresním soudem v Kutné Hoře pod sp. zn. 4 C 119/98, jehož účastníkem byl jeho klient, V. Š. Konstatoval v podstatě shodné skutečnosti jako navrhovatel v návrhu na zahájení kárného řízení, tj. poukázal na obstrukční přerušování řízení, nařízení celkem deseti jednání, předvolávání svědků bez návrhů účastníků, aniž bylo zřejmé, co mohou k meritu sporu konstatovat, a neřešení podstatných otázek. Řízení nebylo v době podání žádosti ukončeno ani po 12 letech po podání žaloby. Dále se zabýval průběhem řízení vedeného pod sp. zn. 9 C 49/2006 též JUDr. V., které je taktéž předmětem návrhu na zahájení kárného řízení. Dle jeho názoru je řízení vedeno tak, že jsou porušována práva jeho klienta na spravedlivý proces. Posouzení oprávněnosti žaloby je dle jeho názoru téměř výlučně dáno posouzením právních otázek, přesto jsou ze strany soudkyně činěny kroky, které řízení bezdůvodně prodlužují. Klient JUDr. K. je přesvědčen, že soudkyně, která věc rozhoduje, je pod tlakem žalobce, kterým je Město Kutná Hora, v jehož prospěch spor prodlužuje.

Ve vztahu k tomuto důkazu navrhovatel ponechal kárnému senátu na zvážení možnost vyloučit jmenovaného advokáta jako svědka k postupu JUDr. V. v předmětných věcech, na provedení svědecké výpovědi však netrval. Kárný senát nepřistoupil k provedení tohoto důkazu, neboť dospěl k závěru, že osobní sdělení uvedeného zástupce nebylo pro ověření existence a případného zavinění nečinnosti v dané věci nutné.

- f) Kopie přípisu Ministerstva spravedlnosti, odboru odškodňování, ve věci žádosti V. Š. ze dne 28. 3. 2011:

Ministerstvo spravedlnosti v tomto přípisu uvádí, že v rámci předběžného projednání žádosti o poskytnutí peněžitého zadostiučinění za nemajetkovou újmu a náhradu škody podle zákona č. 82/1998 Sb. dospělo k závěru, že ve věci vedené Okresním soudem v Kutné Hoře pod sp. zn. 9 C 49/2006 nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu; naopak v řízení vedeném pod sp. zn. 4 C 126/92 a sp. zn. 4 C 119/98 k tomuto nesprávnému úřednímu postupu došlo. Z tohoto důvodu bylo žadateli přiznáno zadostiučinění ve výši 159 000 Kč.

- g) Dále byl proveden důkaz čtením podstatného obsahu spisů, v nichž dle navrhovatele došlo k průtahům, přičemž zjištěné skutečnosti byly porovnávány s obsahem návrhu na zahájení řízení a konfrontovány s kárně obviněnou soudkyní. Obsah jednotlivých spisů a výsledek jeho porovnání s tvrzením účastníků je uveden níže (viz hodnocení důkazů).

V závěrečném návrhu navrhovatel odkázal zejména na obsah spisů, v nichž mělo dojít k průtahům. Dle jeho názoru jsou důkazem o tom, jakým způsobem kárně obviněná soudkyně vede řízení. Domnívá se, že obviněná soudkyně svým postupem v uvedených věcech ohrozila důvěru veřejnosti v nestranné, nezávislé a odborné rozhodování soudu. Proto navrhl, aby byla uznána vinnou dle návrhu a aby jí bylo uloženo kárné opatření – snížení platu. Konkrétní výši ponechal na úvaze kárného senátu.

Obhájkyňe kárně obviněné soudkyně v závěrečném návrhu zdůraznila, že způsob vedení řízení každého soudce je ovlivněn jeho osobností. Kárně obviněné soudkyni není vytýkáno, že byla ve věcech nečinná, ale že nepostupovala efektivně. Posuzování případné (ne)efektivnosti však mělo být řešeno v řízení o opravných prostředcích, jedná se o velmi subjektivní otázku. Je právem soudce rozhodnout o rozsahu dokazování, o důvodech pro odročení jednání atd. Pokud soudce považuje za důležité poskytnout účastníkům větší prostor pro uplatnění jejich práv a vede je ke smírnému vyřešení sporu, nelze to považovat za neefektivní vedení řízení ani za zaviněné porušení povinností soudce. Obhájkyňe kárně obviněné soudkyně proto navrhla, aby bylo vydáno zprošťující rozhodnutí. Pokud by pak kárný senát kvalifikoval jednání soudkyně jako kárné provinění, žádala o pečlivé uvážení při rozhodování o kárném opatření, a to vzhledem k uplynutí relativně dlouhé doby od podání návrhu, a dále vzhledem k tomu, že kárně obviněná soudkyně sama pečuje o nezaopatřené dítě. S přihlédnutím k těmto skutečnostem by tak bylo vhodné upustit od uložení kárného opatření.

IV. Hodnocení důkazů

Kárný senát vyhodnotil důkazy provedené při ústním jednání a pečlivě uvážil všechny okolnosti případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Důkazy obsahem listin, jejichž provedení navrhl navrhovatel, potvrdily tvrzení navrhovatele uvedená v návrhu na zahájení řízení týkající se okolností průběhu kontrol v senátě kárně obviněné soudkyně, jakož i shodný názor vedení Krajského soudu v Praze na její činnost. Z těchto dokumentů bylo kárným senátem ověřeno zachování subjektivní i objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení řízení. Dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. musí být tento návrh podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu (subjektivní lhůta). Vedení Krajského soudu v Praze provedlo v senátě kárně obviněné soudkyně od roku 2008 dvě kontroly, a to ve dnech 19. 6. 2008 a 4. 6. 2009. Ze zápisu o kontrole provedené 19. 6. 2008 bylo kárným senátem zjištěno, že v jejím průběhu nebyly kontrolovány spisy, v nichž je obviněné soudkyni vytýkána nečinnost v tomto kárném řízení. Naopak spisy, které jsou nyní předmětem kárného návrhu, byly vedením krajského soudu kontrolovány dne 4. 6. 2009, v důsledku čehož byl podán podnět předsedovi okresního soudu k podrobnému prověření činnosti senátu JUDr. V. a k vyvození důsledků. Zápis o kontrole provedené krajským soudem byl předsedovi okresního soudu, který je v daném kárném řízení navrhovatelem, doručen dne 8. 7. 2009. Předseda okresního soudu na základě pokynu krajského soudu a zjištění uvedené kontroly provedl ve dnech 26. 10. 2009 – 11. 11. 2009 další podrobnou kontrolu spisů starších jednoho roku v senátě kárně obviněné soudkyně, přičemž konstatoval stejné nedostatky jako vedení krajského soudu. Vzhledem k těmto okolnostem tak lze dovodit, že předseda okresního soudu se skutečnosti týkající se nečinnosti kárně obviněné soudkyně ve spisech prověřených vedením krajského soudu dozvěděl nejpozději dne 8. 7. 2009 (shodně viz např. rozhodnutí kárného senátu Vrchního soudu v Olomouci, sp. zn. 1 Ds 1/2008). Skutečnost, že tato zjištění dále prověřoval, nemají na běh subjektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení vliv, neboť závěry sdělené krajským soudem lze označit za velmi konkrétní, a navrhovatel se z nich bez dalších úkonů dozvěděl skutečnosti týkající se kárného provinění rozhodné pro podání kárného návrhu ve smyslu § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. Kárný návrh byl podán dne 26. 11. 2009, tedy před uplynutím lhůty 6 měsíců, která počala běžet dne 8. 7. 2009. Subjektivní lhůta k podání návrhu na zahájení řízení proto byla zachována.

Kárný senát z návrhu na zahájení řízení ověřil též zachování objektivní lhůty, tj. zda byl návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do 3 let ode dne spáchání kárného provinění. Je-li kárné provinění obviněného soudce spatřováno v průtazích, jedná se o trvající delikt. Dnem spáchání tohoto deliktu je den ukončení protiprávního stavu, tj. ukončení nečinnosti. Pokračuje-li

nečinnost ve vytýkaných spisech i po zahájení kárného řízení, je den podání kárného návrhu považován pro skutek projednávání v zahájeném kárném řízení za den ukončení nečinnosti (shodně viz např. rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci, sp. zn. 1 Ds 17/2007). V projednávané věci bylo předmětem návrhu na zahájení kárného řízení jednání soudkyně spadající do časového rámce 3 let přede dnem 26. 11. 2009. Objektivní lhůta je tedy u všech vytýkaných nečinností též zachována.

Předmětem dokazování a hodnocení ze strany kárného senátu tedy bylo tvrzení navrhovatele, že při rozhodování v návrhu označených věcí došlo ze strany kárně obviněné soudkyně k průtahům. Za účelem posouzení důvodnosti tohoto tvrzení byl prověřen obsah předmětných spisů. V jednotlivých věcech kárný senát dospěl k následujícím závěrům:

1. 4 C 119/98

Dle navrhovatele vznikly průtahy nejméně v době od 19. 9. 2007, kdy bylo vydáno usnesení o přerušení řízení, až do 20. 11. 2007, kdy bylo usnesení o přerušení řízení vyhotoveno; a dále pak v době od 11. 12. 2007, kdy bylo podáno odvolání proti usnesení o přerušení řízení, až do 4. 9. 2008, kdy spis byl až po roce od vydání rozhodnutí předložen k rozhodnutí o odvolání, přičemž ve věci byla po celou dobu zbytečně vyžadována a urgována vyjádření k procesnímu rozhodnutí a po celou dobu nebyly prováděny smysluplné úkony směřující k vyřízení věci. Dále měly vzniknout průtahy v době od 10. 11. 2008, kdy byl spis vrácen Okresnímu soudu v Kutné Hoře, až do 28. 1. 2009, kdy nebyly ve věci prováděny žádné úkony, kromě rozeslání rozhodnutí o odvolání. Dne 28. 1. 2009 pak bylo nařízeno jednání na 11. 3. 2009, které však bylo opětovně odročeno na 22. 4. 2009 s tím, aby účastníci do 5. 4. 2009 navrhli důkazy. V důsledku nesoustředěného postupu předsedkyně senátu byla jednání ve dnech 22. 4. 2009, 10. 6. 2009, 29. 7. 2009 a 7. 10. 2009 opakovaně odročována.

Dle kárně obviněné soudkyně průtahy v období 19. 9. 2007 – 20. 11. 2007 nemohly vzniknout jejím zaviněním, neboť s ohledem na nutnost vyhotovení více písemností požádala řádně o prodloužení lhůty. Písemnosti byly doručeny až 4. 12. 2007, což nelze klást k tíži soudkyně. V období 11. 12. 2007 – 4. 9. 2008 proběhlo několik úkonů ze strany soudkyně, právní zástupkyně byla urgována z důvodu pracovní neschopnosti. Spis byl zaslán odvolacímu soudu již 26. 8. 2008, vrácen byl až po téměř třech měsících. Jednalo se o složitou věc, urgence k učinění vyjádření byly namístě. V období 10. 11. 2008 – 28. 1. 2009 se nejednalo o průtah, neboť bylo rozesíláno rozhodnutí odvolacího soudu. V mezidobí byly vánoční svátky, stranám musel být poskytnut prostor pro seznámení se s rozhodnutím. Ani další navrhovatelem tvrzené průtahy nelze označit za nedůvodnou nečinnost, soudkyni nelze vytýkat nařízení více jednání, předvolávání svědků a provádění důkazů, jednalo by se o nepřípustný zásah do nezávislosti soudu.

Z obsahu spisu bylo ověřeno, že lhůta k vyhotovení a vypravení usnesení o přerušení řízení skončila dne 19. 10. 2007, tedy nikoliv 19. 9. 2007. Došlo tedy k prodlení s vyhotovením usnesení v délce jednoho měsíce. V době po 11. 12. 2007 byly soudkyní nejméně do 1. 2. 2008 činěny úkony v souvislosti s podaným odvoláním, jejichž účelnost dle kárného senátu nelze jednoznačně zpochybnit. Zejména bylo rozhodováno o osvobození žalobkyň od soudních poplatků a ustanovení jejich zástupkyně (19. 12. 2007) a toto rozhodnutí bylo doručováno. V dalším období již dle názoru kárného senátu obviněná soudkyně činila nadbytečné úkony, které efektivně nesměřovaly k rozhodnutí věci. Dle § 210 odst. 1 o. s. ř. má předseda senátu povinnost doručit podané odvolání ostatním účastníkům pouze v případě, že se jedná o odvolání proti rozsudku nebo proti usnesení ve věci samé. V daném případě se jednalo o odvolání proti procesnímu usnesení, soudkyně tedy neměla povinnost jej dalším účastníkům doručovat,

naopak byla povinna činit úkony k jeho co nejrychlejšímu předložení odvolacímu soudu. Kárný senát však nezpochybně právo soudce posoudit případné okolnosti projednávané věci a nehodnotil úkony soudkyně související se zasláním odvolání ostatním účastníkům jako neúčelně vynaložené. Její aktivita související s vyžadováním vyjádření k takto zaslánému odvolání je však již v rozporu s výše konstatovanou povinností vést řízení efektivně a hospodárně. Z tohoto důvodu bylo období od 1. 2. 2008 do 26. 8. 2008 shledáno jako zaviněná nečinnost ze strany soudkyně, neboť sice činila ve věci úkony, ty však byly v rozporu s její povinností předložit věc po podání odvolání odvolacímu soudu k rozhodnutí. Tato nečinnost však netrvala do 4. 9. 2008, jak uvedl navrhovatel, ale pouze do 26. 8. 2008, kdy byla soudkyně vyhotovena předkládací zpráva a předána kanceláři k vypravení (č. l. 290).

Období 10. 11. 2008 – 28. 1. 2009 nebylo kárným senátem posouzeno jako průtah v řízení ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, neboť celou tuto dobu nelze označit za nedůvodnou nečinnost. Dne 10. 10. 2008 bylo okresnímu soudu doručeno rozhodnutí odvolacího soudu, lze konstatovat, že soudkyně měla povinnost jej rozeslat účastníkům a činit úkony s tím spojené. Usnesení odvolacího soudu nabylo právní moci dne 25. 11. 2008, soudkyně poté až dne 28. 1. 2009 nařídila jednání. Kárný senát však tuto dobu neposoudil jako zaviněné průtahy v řízení ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Dle názoru kárného senátu musí mít jednání, které by naplnilo skutkovou podstatu kárného provinění, určitou intenzitu. V případě nečinnosti je jedním z faktorů určujících tuto intenzitu délka případného průtahu. V dané věci vzhledem k jejím okolnostem kárný senát neposoudil nečinnost o trvání cca 8 týdnů, v jejichž průběhu byly vánoční svátky, jako bezdůvodnou nečinnost naplňující skutkovou podstatu kárného provinění. Pouze pro úplnost kárný senát podotýká, že rozhodnutí ministerstva spravedlnosti o vyplacení náhrady za nesprávný postup v dané věci není pro posouzení kárného provinění soudce určující. Rozhodnutí je vydáváno na základě úvahy ministerstva, které hodnotí celou délku řízení, tj. včetně řízení o opravných prostředcích, atd. V některých případech může mít jeho závěr v kárném řízení pomocný či podpůrný charakter, v daném případě však byla dle návrhu hodnocena pouze určitá doba řízení a zjišťováno zavinění soudkyně za nečinnost v této době, což nekorespondovalo s předmětem rozhodování ministerstva spravedlnosti.

2. 9 C 194/2003

Podle navrhovatele kárně obviněná soudkyně zavinila průtahy nejméně v době od 14. 9. 2007 až do 14. 11. 2008, neboť neprováděla žádné úkony směřující ke skončení věci, kdy v době od 26. 9. 2007 pouze přeposlala vyjádření žalovaného zástupci žalobce k vyjádření a 8. 10. 2007 vyjádření žalovaného zaslala k vyjádření žalobci. Dále pak až do 5. 5. 2008 nebyl proveden žádný úkon. Ve dnech 5. 5. 2008 a 12. 5. 2008 bylo urgováno vyjádření žalobce, které mu bylo opakovaně doručováno. Dne 14. 11. 2008 bylo doručeno vyjádření žalobce a od té doby opětovně předsedkyně senátu neprovedla ve věci žádný úkon až do dne 30. 10. 2009, kdy byla provedena kontrola.

Kárně obviněná soudkyně k tomuto uvedla, že řízení bylo řádně přerušeno do právní moci rozhodnutí ve věci samé v odlišném řízení.

Kárný senát z obsahu spisu ověřil, že soudkyní bylo dne 31. 5. 2006 vydáno usnesení o přerušení řízení (č. l. 87a), které nabylo právní moci dne 24. 6. 2006. Lze tedy přisvědčit, že v době, kdy dle navrhovatele mělo dojít k průtahům, bylo řízení pravomocně přerušeno, tuto dobu nelze považovat za zaviněnou nečinnost ze strany kárně obviněné soudkyně.

3. 9 C 168/2001

Dle navrhovatele vznikly průtahy nejméně v době od 12. 2. 2008 do 28. 5. 2009, neboť nebyly konány úkony směřující ke skončení věci. Po celou tuto dobu znalec vypracovával doplněk znaleckého posudku, předsedkyně senátu se omezila pouze na písemnou komunikaci se znalcem a se zástupci účastníků, přičemž dodatek znaleckého posudku byl zaslán až dne 28. 5. 2009. Další průtah pak nastal v době od 27. 10. 2009, kdy předsedkyně senátu při ústním jednání ukončila dokazování a jednání odročila na 15. 12. 2009 za účelem závěrečných řečí a vyhlášení rozsudku.

Kárně obviněná soudkyně uvedla, že se nejednalo o průtahy zaviněné soudem – k průtahům došlo na straně znalce a žalobce. Soudkyně opakovaně činila úkony směřující ke skončení věci. Navrhovatelem namítané odročení za účelem přednesení závěrečných řečí a vyhlášení rozsudku je zcela obvyklou praxí soudů ve složitých věcech, jednání bylo navíc odročeno k žádosti právních zástupců.

Kárný senát dospěl k závěru, že vzhledem k okolnostem projednávané věci nelze jednoznačně určit zavinění soudkyně za dobu, po kterou byl vypracováván znalecký posudek. Dle obsahu spisu bylo ve věci nutno provést úkony v součinnosti s účastníky řízení, jejichž přítomnost se znalci nedařilo po delší dobu zajistit. Soudkyně stav řízení pravidelně ověřovala. Lze uvažovat o možnosti či vhodnosti jejího zásahu do procesu pořizování znaleckého posudku, v žádném případě však zde neexistuje explicitní právní úprava a jednoznačný nástroj na straně soudce, který by byl povinen v této situaci využít. Z tohoto důvodu kárný senát, vzhledem k povinnosti řídit se zásadou „v pochybnostech ve prospěch obviněného“, nepovažoval období, v němž byl pořizován znalecký posudek, za zaviněnou nečinnost ze strany soudkyně.

Ani období od 27. 10. 2009 do 15. 12. 2009 nebylo označeno za zaviněný průtah v řízení, neboť dle kárného senátu není odročení jednání za účelem závěrečných řečí a vyhlášení rozsudku samo o sobě zcela vyloučeným postupem v občanském soudním řízení. Je možno konstatovat, že soudkyně při odročení jednání nekonkretizovala jednoznačně důvody pro odročení ve smyslu § 119 odst. 1 o. s. ř., kárný senát však v této věci přihlédl k tomu, že jednání bylo odročeno na určitý časově velmi blízký termín, a tento postup soudkyně nehodnotil jako zaviněnou nečinnost dosahující intenzity kárného provinění.

4. 9 C 60/2006

Podle navrhovatele nastal průtah od 13. 8. 2008, kdy bylo jednání odročeno na neurčito s tím, že zástupci stran předloží návrhy na doplnění dokazování. Strany byly opakovaně urgovány až do 11. 11. 2008, aniž by ve věci byly činěny jakékoli úkony směřující ke skončení věci; a dále od 10. 9. 2009 až do dne provedení kontroly dne 30. 10. 2009, kdy je spis poté, kdy byl zaslán dotaz právnímu zástupci žalobců, zda budou pokračovat v řízení, bez jakéhokoliv úkonu.

Kárně obviněná soudkyně uvedla, že věc byla zkomplikována úmrtím jednoho z žalobců, z její strany byly průběžně činěny úkony.

Kárný senát z obsahu spisu ověřil, že po odročení ústního jednání dne 13. 8. 2008 kárně obviněná soudkyně činila ve věci úkony, které nelze jednoznačně označit za nadbytečné, bezúčelné a nesměřující ke skončení věci. Účastníkům řízení byla při odročení jednání v souvislosti s jeho výsledky (nepoužitelnost důkazu) uložena povinnost označit další důkazy, a to do 31. 8. 2008. Splnění této povinnosti soudkyně dne 4. 9. 2008 urgovala, na což zástupce

žalobců reagoval dne 17. 9. 2008. Soudkyně urgovala též zástupce žalovaného (29. 9. 2008, č. l. 95 verte), ten reagoval přípisem doručeným 22. 10. 2008. Soudkyně nařídila jednání ve věci dne 11. 11. 2008. Kárný senát připouští, že postup soudkyně, která nad rámec již dříve uložené povinnosti vyžadovala další vyjádření ohledně označení důkazů, se jeví jako nesoustředěný a nadbytečný. Většinou hlasů však rozhodl, že soudci nelze upírat prostor pro uvážení při procesu dokazování. Stejně tak časový úsek, v němž soudkyně zcela nekoncentrovala své úkony, nebyl natolik dlouhý, aby byl označen za průtahy ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Ze stejného důvodu, tj. z důvodu nedostatečné intenzity, neposoudil kárný senát jako kárné provinění ani další období nečinnosti, tj. 10. 9. 2009 – 30. 10. 2009.

5. 9 C 49/2006

Dle navrhovatele kárně obviněná soudkyně zavinila průtah nejméně od 27. 5. 2008 do 10. 11. 2008, kdy dne 27. 5. 2008 bylo ústní jednání zřejmě odročeno, i když to z protokolu o jednání není zřejmé, a usnesením bylo pouze uloženo zástupci žalobce předložit veškeré listinné důkazy, o kterých hovoří v žalobě, až do 10. 11. 2008, kdy bylo nařízeno jednání na 17. 12. 2008. Toto jednání pak bylo odročeno na 28. 1. 2009. K jednání bylo předvoláno pět svědků a dne 28. 1. 2009 bylo vyhlášeno usnesení, že nebude proveden důkaz výsledkem pěti svědků, neboť jejich svědectví není v této věci třeba, přičemž tito svědci byli zcela zbytečně k jednání předvoláni. Poté bylo jednání odročeno na 11. 3. 2009. Jde rovněž o průtah. Dále od 22. 4. 2009 až do kontroly dne 30. 10. 2009 nejsou činěny úkony směřující ke skončení věci, kdy soudkyně po celou tuto dobu pouze vyžaduje vyjádření účastníků ohledně přistoupení vedlejšího účastníka.

Kárně obviněná soudkyně k návrhu uvedla, že námitky proti jejímu postupu při vedení řízení jsou nedůvodné, soudce je při svém rozhodování zcela nezávislý, to platí i pro rozhodování o rozsahu dokazování.

Kárný senát dobu 27. 5. 2008 – 7. 11. 2008 a 28. 1. 2009 – 11. 3. 2009 neposoudil jako dobu jednoznačně prokázané zaviněné nečinnosti soudkyně, neboť dle jeho názoru nelze odmítnout její právo na uvážení ohledně volby a provedení jednotlivých důkazů. Polemika může být vedena ohledně vhodnosti jí zvoleného postupu, nelze jej však bez pochybností označit za v rozporu se zákonem. Za průtah nebylo uznáno období od 22. 4. 2009 do 11. 6. 2006, kdy byly soudkyní zjišťovány skutečnosti ohledně vedlejšího účastnictví. Ode dne 12. 6. 2009 do 30. 10. 2009 však již k nedůvodné nečinnosti ze strany soudkyně došlo, neboť ve věci nebyly činěny úkony směřující k jejímu rozhodnutí.

6. 9 C 35/2006

Podle navrhovatele nastal průtah od 19. 2. 2008 až do 30. 10. 2009, kdy nebyly činěny žádné úkony směřující ke skončení věci. Dne 19. 2. 2008 bylo ústní jednání odročeno na neurčito za účelem vyčkání právní moci rozsudku ve věci 7 C 126/2004, přičemž ve věci není učiněn žádný další úkon, řízení ve věci nebylo přerušeno.

Kárně obviněná soudkyně uvedla, že musela vyčkat na právní moc rozsudku v jiné věci, bez něhož nebylo možno v řízení pokračovat.

Kárný senát tuto dobu neoznačil za nedůvodnou nečinnost ze strany kárně obviněné soudkyně. Dle jeho názoru sice je možno souhlasit s navrhovatelem, že v daném případě byl dán důvod pro přerušování řízení dle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř., přičemž soudkyně takto nepostupovala. Kárný senát však toto jednání pro účely kárného řízení posoudil jako procesní nedostatek, kdy soudkyně nevyužila fakultativního nástroje v řízení, který jí zákon

pro danou situaci nabízí. Navrhovatel v uvedeném spatřoval naplnění skutkové podstaty kárného provinění, čemuž kárný senát nepřisvědčil. Soudkyně vyčkávala na rozhodnutí v jiné věci, před jehož vydáním by ve věci nebylo účelné pokračovat. Přestože nepoužila odpovídající procesní nástroj pro tuto situaci, tj. přerušení řízení, nelze bez dalšího (např. nesouhlasu účastníků s tímto postupem apod.) tuto dobu považovat za nedůvodnou nečinnost.

7. 9 C 117/2007

Dle navrhovatele ve věci nastal průtah nejméně v době od 19. 12. 2007, kdy bylo soudu doručeno vyjádření žalovaného k žalobě, které pak bylo přeposíláno žalobci k vyjádření. Vyjádření bylo urgováno až do 2. 2. 2008, kdy bylo nařízeno ústní jednání na 8. 4. 2008. Toto ústní jednání však bylo bez jednání odročeno na 21. 5. 2008, aby zástupce žalovaného mohl doplnit plnou moc a zajistit účast žalovaného při jednání. Dále, v důsledku nesoustředěného postupu soudkyně bylo jednání opakovaně odročováno až do 27. 5. 2009. Od té doby nebyl proveden žádný úkon s tím, že se k návrhu právního zástupce žalovaného čeká na právní moc rozsudku Okresního soudu v Kolíně ve věci sp. zn. 1 T 110/2008.

Kárně obviněná soudkyně uvedla, že byla nucena vyčkávat právní moci rozsudku jiného soudu. Důvodem odročování jednání byly řádné žádosti a omluvy, kterým soud musel vyhovět.

Kárný senát neposoudil dobu 19. 12. 2007 – 22. 2. 2008 jako nedůvodnou nečinnost soudkyně, neboť v průběhu této doby se snažila doručit vyjádření protistraně. Dle kárného senátu nelze pokus o doručení vyjádření druhému účastníku bez dalšího považovat za obstrukční úkony v řízení. Přestože je možno o vhodnosti postupu soudkyně polemizovat, v tomto konkrétním případě soudkyně nedoručovala vyjádření nepřiměřeně dlouhou dobu a její jednání svou intenzitou nenaplnilo skutkovou podstatu kárného provinění.

Druhé časové období, které navrhovatel označil za průtahy v řízení (27. 5. – 26. 11. 2009), kárný senát nepovažoval za bezdůvodnou nečinnost ze stejných důvodů, které jsou uvedeny u bodu 6.

8. 9 C 103/2007

Dle navrhovatele soudkyně zavinila průtah v době od 27. 2. 2008 až do 10. 9. 2008, kdy nebyly činy žádné úkony, následně od 10. 9. 2008 až do 25. 3. 2009, kdy bylo zjišťováno bydliště žalobkyně a zaslán dotaz, zda trvá na podané žalobě. Dotaz ze dne 25. 3. 2009 je doručován až do současnosti. Následně soudkyně zavinila průtah, pokud od 10. 9. 2009 do 20. 10. 2009 nečinila ve věci žádné úkony. Dne 20. 10. 2009 pouze požádala o lustraci v Centrální evidenci obyvatelstva (dále jen „CEV“) ohledně žalobkyně a dále zůstala věc až do současné doby bez úkonů. Lustrace v CEV byla nedůvodně vyžadována písemně, přestože je možno totéž zjistit telefonicky.

Kárně obviněná soudkyně k této věci uvedla, že nebylo možno činit úkony, neboť nebylo možné doručit ani jednomu z účastníků. Nejedná se o průtahy zaviněné soudem, práva účastníků nebyla porušena, neboť průtahy zavinili oni.

Kárný senát po ověření obsahu spisu dospěl k závěru, že nelze konstatovat zaviněnou nečinnost soudkyně v období od 27. 2. 2008 do 10. 9. 2008. Soudkyně se v průběhu tohoto období neúspěšně pokoušela opakovaně doručit žalobkyni a zjišťovala příčiny jejího nezastižení na uváděné adrese. Zjišťování bydliště žalobkyně a následné doručování v období 10. 9. 2008 – 25. 3. 2009 nelze též považovat za nedůvodnou nečinnost. Přestože nelze

vyložit i jiný postup v řízení, není možno pátrání po pobytu účastníka řízení, kterému nelze úspěšně doručovat, označit za nedůvodné a obstrukční úkony. Lze souhlasit s navrhovatelem, že dne 10. 9. 2009 učinila soudkyně na č. l. 88 verte spisu záznam, aby jí byl spis předložen až za měsíc, bez uvedení důvodu, jaký úkon má být v průběhu této doby ve věci proveden. Dne 9. 10. 2009 požádala o lustraci v ústřední evidenci vězňů, přičemž tento pokyn byl předložen kanceláři až 20. 10. 2009. Tuto dobu nelze dle kárného senátu označit za efektivní vedení věci k rozhodnutí, vzhledem k relativně krátké době nečinnosti (11 dnů) ji však kárný senát nepovažoval za kárné provinění. K poznámce navrhovatele, že soudkyně nedůvodně vyžadovala lustraci z CEV písemně, přičemž ji mohla učinit telefonicky, kárný senát uvádí, že se opět jedná o posouzení vhodnosti postupu soudkyně, která mohla volit z několika možných variant. Bez uvedení dalších okolností však nelze volbu písemného dotazu na CEV označit za příčinu průtahu.

9. 9 C 100/2007

Dle navrhovatele kárně obviněná soudkyně zavinila průtah v době nejméně od 18. 12. 2007 až do 3. 10. 2008, kdy nebyly činěny žádné úkony směřující ke skončení věci. Soudkyně pouze opakovaně poskytovala účastníkům lhůty k mimosoudnímu vyřešení sporu a dotazovala se právních zástupců, zda již došlo k mimosoudnímu vyřešení sporu. Další průtah vznikl od 24. 11. 2008, kdy byl ustanoven znalec, spis mu však byl zaslán k vyhotovení znaleckého posudku až dne 6. 1. 2009.

Kárně obviněná soudkyně k návrhu uvedla, že vyhověla žádostem účastníků o poskytnutí prostoru k mimosoudnímu vyřešení sporu, k čemuž nakonec došlo. Lhůta týkající se zaslání spisu znalci byla přiměřená s ohledem na vánoční svátky a konec roku.

Kárný senát neposoudil dobu, po kterou soudkyně odročovala jednání za účelem poskytnutí prostoru účastníkům k mimosoudnímu vyřízení, jako nedůvodnou nečinnost ve věci. Z obsahu spisu bylo ověřeno, že účastníci o odročení z tohoto důvodu skutečně žádali, soudkyně jejich žádosti vyhověla. V některých případech se jednání neuskutečnilo z důvodu omluvy účastníků či jejich zástupců, což rovněž nelze přičítat k tíži soudkyni. Kárný senát dospěl k závěru, že v dané věci účastníci své žádosti o poskytnutí další lhůty k mimosoudnímu vyřešení sporu odůvodnili. Přestože jim soudkyně nebyla povinna vyhovět a je možno diskutovat o přiměřenosti doby, která má být za tímto účelem účastníkům poskytnuta, tato lhůta zákonem upravena není a v postupu soudkyně nelze bez dalšího shledat kárné provinění spočívající v zaviněné nečinnosti. Dále kárný senát z obsahu spisu ověřil, že usnesení o ustanovení znalce bylo soudkyní vyhotoveno dne 24. 11. 2008, téhož dne bylo předloženo kanceláři k doručení. Právní moci nabylo dne 2. 12. 2008. Je zřejmé, že po tomto datu měl být spis znalci zaslán neprodleně a nikoliv až 6. 1. 2009. Ani toto mezidobí však dle názoru kárného senátu nelze označit za průtah ve smyslu kárného provinění, neboť se jedná o relativně krátkou dobu, do které spadají vánoční a novoroční svátky a s tím související omluvená nepřítomnost soudkyně na pracovišti.

10. 9 C 59/2007

Dle navrhovatele došlo v řízení k průtahu nejméně od 15. 7. 2008, kdy bylo ústní jednání odročeno na neurčito s tím, že bude vyčkáno na vydání rozhodnutí Krajského soudu v Praze ve věci sp. zn. 47 Cn 99/2003, aniž by bylo řízení přerušeno, a to až do 28. 7. 2009, kdy bylo nařízeno ústní jednání.

Kárně obviněná soudkyně nesouhlasí s tvrzením, že řízení mělo být přerušeno. Účastníci přerušeni nenavrhli, soud neměl obligatorní povinnost řízení přerušit, navíc byl povinen vyčkat rozhodnutí krajského soudu. Spis z krajského soudu byl i přes urgence doručen až po roce.

Kárný senát nesdílí názor soudkyně, že v dané věci mělo být o přerušení řízení rozhodováno na návrh účastníků, tato úvaha přísluší soudu i bez návrhu, jedná se o jeho procesní postup. Dobu, po kterou soudkyně vyčkávala vydání rozhodnutí v jiné věci, však neposoudil jako nedůvodnou nečinnost, a to ze stejných důvodů, které jsou uvedeny v části odůvodnění pod bodem 6.

11. 9 C 225/2006

Dle navrhovatele soudkyně zavinila průtah nejméně od 13. 11. 2007 až do 30. 6. 2008, kdy nebyly činěny žádné smysluplné úkony směřující ke skončení věci. Byli pouze opakovaně dotazováni právní zástupci, zda již došlo k mimosoudnímu vyřízení věci, a byla přeposílána vyjádření účastníků. Následně vznikl průtah v období od 7. 7. 2008, kdy bylo rozhodnuto o procesním nástupnictví, až do 28. 1. 2009, kdy bylo nařízeno ústní jednání. V době od 16. 9. 2008 do 28. 1. 2009 nebyly činěny žádné úkony.

Kárně obviněná soudkyně považovala úkony činěné ve věci za smysluplné. Bylo vyhověno návrhům účastníků na mimosoudní vyřešení věci, žaloba byla nakonec vzata zpět. Ze strany soudkyně nedošlo k žádnému jednání, které by mělo za následek porušení práv účastníků.

Kárný senát dospěl na základě obsahu spisu k závěru, že přestože k celkové efektivitě vedení řízení lze mít výhrady, po rozboru jednotlivých úkonů nelze při respektování zásady „*in dubio pro reo*“ spolehlivě konstatovat, že jejich provedení bylo zcela nadbytečné. Kárný senát opět vážil mezi hranicemi nezávislosti soudcovského uvážení a již zcela neefektivně vedeného řízení, které by bylo možno označit za porušení povinností uložených soudci zákonem, přičemž dospěl k závěru, že v dané věci tato hranice ze strany soudkyně překročena nebyla. Důvody a argumentace jsou shodné s odůvodněním pod bodem 9. Dobu označenou navrhovatelem jako průtah v řízení tedy kárný senát neposoudil jako nedůvodnou nečinnost naplňující znaky kárného provinění.

12. 9 C 220/2006

Dle navrhovatele vznikl v řízení průtah v době od 13. 11. 2007 do 12. 2. 2008, kdy nebyly činěny úkony směřující ke skončení věci, byl pouze rozeslán vyhotovený znalecký posudek a strany dotazovány na možnost mimosoudního vyřešení věci. Dne 12. 2. 2008 bylo nařízeno ústní jednání na 1. 4. 2008. Tohoto dne však nebylo jednáno, účastníkům byla opět poskytnuta lhůta do 15. 6. 2008 k tomu, aby se pokusili vyřešit věc mimosoudně, a dále nebyly činěny žádné úkony směřující ke skončení věci, a to až do 10. 7. 2008. Tohoto dne bylo nařízeno jednání na 9. 9. 2008. Dne 29. 8. 2008 byl bez uvedení důvodu dán pokyn k odročení jednání na 14. 10. 2008. Z protokolu o ústním jednání ze dne 14. 10. 2008 vyplývá, že byl učiněn rozsáhlý pokus o smír. Jednání bylo odročeno na 18. 11. 2008, kdy ústní jednání nebylo konáno, ale bylo k žádosti obou stran odročeno na neurčito. Dále nebyl činěn žádný úkon až do 17. 2. 2009, kdy byl učiněn dotaz na žalovaného, zda již prodal nemovitost. Toto bylo urgováno dne 26. 2. 2009 a až dne 20. 3. 2009 bylo nařízeno jednání. Dne 8. 4. 2009 byl účastníky opět učiněn návrh na poskytnutí další lhůty a jednání bylo odročeno na 9. 6. 2009. Za tímž účelem bylo odročeno jednání ve dnech 9. 6. 2009 a 14. 7. 2009 a 18. 11. 2009,

a to až na 13. 1. 2010. Je tak třeba konstatovat, že z téhož důvodu je jednání opakovaně odročováno již po dobu dvou let.

Kárně obviněná soudkyně uvedla, že odročováno bylo na základě žádostí obou účastníků řízení, je tedy nepochopitelné, v čem navrhovatel spatřuje nesprávný postup soudkyně a porušení jejích povinností.

Kárný senát neposoudil dobu od 13. 11. 2007 do 12. 2. 2008 jako nedůvodnou nečinnost, neboť úkony činěné v souvislosti s rozesláním znaleckého posudku účastníkům a zjišťování jejich stanovisek v dané věci neposoudil jako úkony, které nemohly směřovat k vyřízení věci. Naopak dobu od 29. 8. 2008 do 26. 11. 2009 posoudil jako průtah, neboť soudkyně poskytla účastníkům dobu k mimosoudnímu vyřízení sporu několikrát, přičemž po datu 29. 8. 2008 již lze její postup označit za zcela nekoncentrovaný, neboť netrvala na jí udělených pokynech účastníkům, na uložené povinnosti vůči nim opakovaně rezignovala a tím prodloužila řízení o nepřiměřenou dobu.

13. 9 C 118/2006

Dle návrhu soudkyně zavinila průtah, neboť od nápadu žaloby dne 16. 6. 2006 až do 5. 8. 2009, tedy po dobu přesahující tři roky, opravovala vady žaloby. V mezidobí pouze opakovaně rozhodovala o zrušení ustanovení právního zástupce a ustanovení právního zástupce nového. Pokud nařídila ústní jednání, pak ani to nevedlo k odstranění vad žaloby.

Kárně obviněná soudkyně poukázala na to, že se jednalo o problematického žalobce. Průtahy byly způsobeny též například dobou rozhodování Krajského soudu v Praze o vznesené námitce podjatosti. Soudkyně byla nucena opakovaně ustanovovat a zrušovat zástupce žalobce z důvodů na jeho straně. S ohledem na chování žalobce bylo správné, že nebyl poučován k odstranění vad návrhu, neboť by to žalobcem bylo využito k námitkám a opravným prostředkům. Soudkyně ve věci činila několik úkonů měsíčně, výtky navrhovatele jsou nedůvodné.

Kárný senát po důsledném prověření obsahu spisu dospěl k závěru, že postup soudkyně v dané věci nelze v navrhovatelem vytykané době označit za průtah. Lze přisvědčit kárně obviněné soudkyni, že žalobce se svými návrhy neustále domáhal změny soudem ustanoveného zástupce. Vzhledem k tomu, že splňoval podmínky pro osvobození od soudních poplatků a měl tedy právo na ustanovení zástupce soudem, nebylo možno jeho návrhy ignorovat. Kárný senát konstatuje, že součástí povolání soudce je zvládnutí i těchto velmi náročných situací, soudce musí být schopen vést řízení i přes obstrukční jednání účastníků. Nelze vyloučit, že v dané věci bylo možno postupovat i jiným způsobem, který by vedl k rychlejšímu ukončení sporu, avšak jednání soudkyně, která na podnět žalobce či ustanoveného zástupce shledala, že již nejsou splněny podmínky pro zastupování a jednala dle příslušných ustanovení občanského soudního řádu, nelze označit za zaviněnou a nedůvodnou nečinnost ve věci. Ze stejného důvodu nelze též její úkony označit za bezúčelné, nesměřující k rozhodnutí věci. Kárný senát již výše konstatoval, že pokud soudce postupuje v souladu se zákonem, přičemž volí jednu z možných variant postupu, jen ve velmi výjimečných případech lze jeho postup označit za kárné provinění. K naplnění skutkové podstaty kárného provinění by musely přistoupit další okolnosti, z nichž by bylo zřejmé, že soudce jednal zcela v rozporu se svými povinnostmi. V dané věci kárný senát takové okolnosti neshledal. Ani skutečnost, že v průběhu dlouhého časového úseku nebyly odstraněny vady žaloby, nelze považovat za kárné provinění, neboť za situace, kdy nebyla vyjasněna otázka zastoupení žalobce, pravděpodobně nebylo možno ani dosáhnout finálního odstranění vad žaloby.

14. 9 C 241/2008

Dle návrhovatele soudkyně zavinila průtah v době od 2. 11. 2008 až do 28. 5. 2009, kdy nebyly činěny žádné úkony směřující ke skončení věci, pouze byla vyžadována vyjádření účastníků a tato přeposílána procesním stranám s opětovnými žádostmi o vyjádření. Další průtah v této věci zavinila soudkyně v době od 25. 6. 2009 až do 19. 10. 2009, kdy ve věci pouze vyžadovala vyjádření účastníků, zda došlo k mimosoudnímu vyřešení sporu, ústní jednání bylo nařízeno až dne 19. 10. 2009 na 8. 12. 2009.

Kárně obviněná soudkyně uvedla, že nedošlo k průtahům, které by mohly mít za následek porušení práv účastníků. Byl poskytnut prostor k mimosoudnímu jednání z důvodů žádostí účastníků řízení.

Kárný senát na základě prověření obsahu spisu dospěl k závěru, že soudkyně v prvním období uváděném návrhovatelem skutečně nečinila úkony směřující k efektivnímu vedení řízení a ukončení věci. Účastníci byli opakovaně vyzýváni ke stejnému vyjádření, postup soudkyně lze označit za nekoncentrovaný s důsledky zaviněné nečinnosti v uvedeném období. K důvodům, pro které bylo poskytování prostoru pro mimosoudní vyřízení věci v období od 25. 6. – 19. 10. 2009 označeno za průtah, kárný senát odkazuje na druhou část odůvodnění k bodu 12. Soudkyně i zde nesoustředěně a opakovaně poskytovala čas na dosažení smíru, netrvala na jí udělených pokynech, rezignovala na účastníkům uložené povinnosti, a tak prodloužila řízení o nepřiměřenou dobu, ačkoli okolnosti projednávané věci neodůvodňovaly nestandardní postup.

15. 9 C 209/2008

Dle tvrzení návrhovatele soudkyně zavinila průtah v době od 19. 11. 2008 do 27. 1. 2009, kdy nebylo nařízeno ústní jednání, pouze byla stranám poskytnuta možnost k mimosoudnímu vyřešení sporu, aniž by ze spisu vyplývalo, že by mezi stranami probíhala jakákoli jednání. Dále zavinila průtah od 22. 6. 2009, kdy byl ve věci doručen vyžádaný znalecký posudek, až do 14. 9. 2009, kdy bylo nařízeno ústní jednání. V mezidobí byl pouze rozeslán znalecký posudek a vyžadováno vyjádření účastníků, aniž by bylo nařízeno ústní jednání.

Kárně obviněná soudkyně uvedla, že nedošlo k průtahům, které by mohly mít za následek porušení práv účastníků. Byl poskytnut prostor k mimosoudnímu jednání z důvodů žádostí účastníků řízení.

Na základě obsahu spisu kárný senát dospěl k závěru, že poskytnutí dvouměsíční lhůty k mimosoudnímu vyřízení věci při jednání dne 19. 11. 2008 nevybočuje z obvyklého procesního postupu v dané věci. Informace o nedosažení smíru byla soudu doručena 2 dny po uplynutí této lhůty, prakticky vzápětí bylo soudkyni nařízeno jednání na relativně blízký termín. V tomto období tedy nebyl kárným senátem shledán průtah.

V období další návrhovatelem tvrzené nečinnosti (22. 6. – 14. 9. 2009) kárný senát z obsahu spisu zjistil, že kárně obviněná soudkyně učinila dne 25. 6. 2009 pokyn k rozeslání znaleckého posudku (doručeného dne 22. 6. 2009), tento pokyn byl dle razítka na referátu předložen kanceláři dne 26. 6. 2009. Kancelář však dle záznamů ve spisu tento pokyn vypravila až dne 3. 8. 2009. Dne 7. 8. 2009 byl soudu doručen přípis žalovaných, že se vyjádří ve lhůtě jednoho měsíce. Kárný senát dospěl k závěru, že dle předložených důkazů nelze nečinnost v období od 26. 6. 2009 do 3. 8. 2009 jednoznačně přičítat k tíži soudkyně, neboť patrně došlo ke zpoždění vypravení jejího referátu ze strany administrativy. Je zřejmé, že soudce

je zodpovědný za vedení věci v celém průběhu řízení, avšak opomenutí urgování vypravení referátu po dobu 4 týdnů v době pravidelných dovolených administrativního aparátu a s tím spojených komplikací kárný senát neposoudil jako kárné provinění. Lze opět polemizovat, zda soudkyně důvodně vyčkávala doručení vyjádření žalovaných po předchozím avizu z jejich strany, avšak vzhledem k tomu, že ihned po uplynutí přiměřené doby, ve které k vyjádření mělo dojít, bylo nařízeno jednání, nebylo možno její postup označit za kárné provinění z důvodu zaviněné a nedůvodné nečinnosti.

16. 9 C 244/2008

Dle navrhovatele soudkyně zavinila průtah v době od 29. 9. 2008 až do 18. 2. 2009. Po tuto dobu, tj. téměř pěti měsíců, byly za pomoci justičního čekatele odstraňovány vady podání, teprve dne 23. 2. 2009 byla podána žádost o ustanovení opatrovníka nezletilé účastníci a dne 19. 3. 2009 byl žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku. Další průtah soudkyně zavinila v době od 10. 4. 2009, kdy byl vyzván žalovaný k vyjádření, až do 18. 8. 2009, kdy bylo nařízeno ústní jednání na 16. 9. 2009. V tento den pak bylo ústní jednání odročeno na neurčito za účelem jednání o mimosoudním jednání (tedy po roce od podání žaloby) s tím, že účastníci mají podat zprávu do 18. 11. 2009.

Kárně obviněná soudkyně uvedla, že nedošlo k průtahům, které by mohly mít za následek porušení práv účastníků. Byl poskytnut prostor k mimosoudnímu jednání z důvodů žádostí účastníků řízení.

Kárný senát z obsahu spisu zjistil, že v období od 29. 9. 2008 do 18. 2. 2009 byly ve věci s přiměřenými intervaly činěny úkony, které lze označit za směřující k rozhodnutí věci, a to jak ze strany justičního čekatele, tak i kárně obviněné soudkyně. Je možno konstatovat, že tyto úkony (usnesení k odstranění vad, referát soudkyně k jeho odeslání, vyhotovení opravného usnesení) nebyly činěny zcela časově bezprostředně, avšak jednalo se vždy o intervaly v řádu dnů, které nelze bez dalšího označit za porušení povinnosti stanovené § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

Období od 10. 4. 2009 do 18. 8. 2009 kárný senát neposoudil jako průtah v řízení, neboť soudkyně v tomto období učinila několik úkonů (12. 6., 16. 7. 2009), jejichž nadbytečnost a rozpor se zásadou hospodárnosti a efektivity řízení nelze bez pochybností konstatovat. Kárný senát tyto úkony posoudil shodně jako pod bodem 11., na jehož odůvodnění v této části odkazuje.

17. 9 C 253/2008

Dle navrhovatele soudkyně zavinila průtah od 17. 12. 2008 až do podání návrhu (26. 11. 2009), neboť v řízení nebyly konány žádné úkony s tím, že se čeká na právní moc rozsudku ve věci vedené u Okresního soudu v Kutné Hoře pod sp. zn. 8 C 41/2006, aniž by řízení bylo přerušeno.

Kárně obviněná soudkyně uvedla, že nedošlo k průtahům, které by mohly mít za následek porušení práv účastníků, bylo nutno vyčkat na rozhodnutí v jiné věci.

Kárný senát uvedenou dobu neposoudil jako zaviněnou nečinnost, a to ze stejných důvodů, které jsou uvedeny pod body 6. a 10.

18. 4 C 129/2006

Dle navrhovatele soudkyně zavinila průtahy, a to nejméně v době od 3. 12. 2008 do 10. 2. 2009. Dne 3. 12. 2008 bylo ústní jednání odročeno za účelem závěrečných řečí. Dne 27. 1. 2009 byly předneseny závěrečné návrhy a ústní jednání bylo odročeno na 10. 2. 2009 za účelem vyhlášení rozhodnutí, přičemž tento postup rozhodně nelze označit za respektování zásady centralizace řízení.

Kárně obviněná soudkyně uvedla, že doba, která měla uplynout mezi úkony, není nepřiměřená, jednalo se o složitou věc. Nejednalo se o průtahy, které by mohly naplnit skutkovou podstatu kárného provinění.

Kárný senát neposoudil výše uvedené období jako zaviněný průtah v řízení. Jak je již uvedeno v odůvodnění pod bodem 3., odročení jednání za účelem závěrečných řečí a vyhlášení rozsudku samo o sobě není vyloučeným postupem v občanském soudním řízení. Je možno konstatovat, že soudkyně při odročení jednání jednoznačně nekonkretizovala důvody pro odročení ve smyslu § 119 odst. 1 o. s. ř., kárný senát však v této věci přihlédl k tomu, že se jednalo o složitou věc, jednání bylo odročeno na určitý, časově velmi blízký termín a v případě odročení za účelem vyhlášení rozhodnutí byla respektována zákonem stanovená lhůta. Proto tento postup soudkyně kárný senát nehodnotil jako zaviněnou nečinnost dosahující intenzity kárného provinění.

19. 9 C 218/2007

Dle navrhovatele kárně obviněná soudkyně zavinila průtahy v průběhu celého řízení, od nápadu žaloby dne 1. 10. 2007 až do podání kárného návrhu (26. 11. 2009), neboť po nápadu žaloby dne 1. 10. 2007 byl právní zástupce žalobce teprve dne 14. 3. 2008 vyzván k úhradě soudních poplatků a bylo nařízeno ústní jednání na 21. 4. 2008. Ústní jednání pak bylo opakovaně odročováno, a to na 3. 6. 2008, 2. 7. 2008 a 13. 8. 2008, přičemž z protokolu o jednání vyplývá, že při ústním jednání dne 13. 8. 2008 byl pouze učiněn pokus o smír, který se nezdařil, ústní jednání bylo odročeno na neurčito s tím, že do 15. 2. 2009, tedy po více než 6 měsících, má být předložen smír nebo další návrhy na doplnění dokazování. K žádnému úkonu ve věci pak nedošlo, a to až do 28. 4. 2009, tedy po dobu přesahující osm měsíců. Dne 28. 4. 2009 byl učiněn dotaz na právní zástupce obou stran, v jakém stavu se nachází mimosoudní vyřízení věci. Až do současné doby je odpověď na tento dotaz pouze urgována, ústní jednání dosud nebylo nařízeno.

Kárně obviněná soudkyně s návrhem nesouhlasila, dle jejího názoru je nedůvodný.

Kárný senát dospěl na základě obsahu spisu k závěru, že v období od 1. 10. 2007 do 12. 8. 2008 k průtahům nedošlo. Obviněná soudkyně po napadení věci vyzvala žalovaného k vyjádření, následně byla nucena pátrat po jeho pobytu. V souhrnu lze konstatovat, že do 12. 8. 2008 byly ve věci činěny úkony, u nichž nelze vyloučit, že směřovaly k ukončení řízení. Je však nutno připustit, že tyto úkony měly být prováděny v bližší časové návaznosti, některé z nich bylo možno učinit koncentrovaně s jinými a nikoliv jednotlivě, což opět souvisí s otázkou vhodnosti zvoleného postupu soudce (k tomu viz blíže odůvodnění k bodu 11. a závěr odůvodnění bodu 14.). Celkově však v tomto období podle názoru kárného senátu nedošlo k natolik závažnému porušení povinnosti soudkyně, které by svou intenzitou naplňovalo skutkovou podstatu kárného provinění.

Naopak poskytování prostoru pro mimosoudní vyřízení věci a nesoustředěný postup v řízení v období od 13. 8. do 26. 11. 2009 kárný senát považoval za průtah. Důvody jsou shodné jako v odůvodnění druhé části bodu 12. a bodu 14. Stručně shrnuto, soudkyně bez relevantních důvodů nesoustředěně poskytovala opakovaně dobu na dosažení smíru, netrvala na jí udělených pokynech, rezignovala na účastníkům uložené povinnosti, a tak prodloužila řízení o nepřiměřenou dobu, ačkoli okolnosti projednávané věci neodůvodňovaly nestandardní postup.

20. 9 C 65/2008

Dle navrhovatele kárně obviněná soudkyně zavinila průtahy nejméně v době od 5. 5. 2008 do 22. 10. 2008, kdy pouze vyžadovala vyjádření účastníků a tato přeposílala, aniž by bylo nařízeno ústní jednání. To bylo nařízeno až dne 22. 10. 2008 na termín 10. 12. 2008. Ústní jednání pak byla opakovaně odročována. Dále zavinila průtah nejméně v době od 11. 2. 2009 až do podání kárného návrhu (26. 11. 2009), kdy soudkyně činila pouze dotazy na účastníky řízení, zda došlo k mimosoudnímu vyřešení sporu a opakovaně jim k tomu poskytovala lhůtu. Pokud bylo ústní jednání nařízeno, bylo odročováno za účelem poskytnutí lhůty k mimosoudnímu vypořádání. Takto bylo ústní jednání odročeno ve dnech 16. 9. 2009 a 4. 11. 2009.

Kárně obviněná soudkyně uvedla, že nedošlo k jí zaviněným průtahům, které by měly za následek porušení práv účastníků řízení. Byly vznášeny opakované žádosti právních zástupců účastníků o odročení s tím, že dochází k mimosoudnímu jednání, takže ze strany soudu nedošlo k průtahům, neboť bylo vyhověno žádostem obou účastníků.

Kárný senát úkony soudkyně v období od 5. 5. do 22. 10. 2008 neposoudil jako nedůvodnou a zaviněnou nečinnost, a to ze stejných důvodů, které jsou uvedeny v předchozím bodě 19. u vyhodnocení prvního z vytýkaných období průtahů. Soudkyně v tomto období s účastníky komunikovala, její úkony nelze označit za zjevně neúčelné.

Období od 11. 2. 2009 do 26. 11. 2009 bylo posouzeno jako průtah, a to opět ze zcela shodných důvodů, které jsou uvedeny v odůvodnění k bodu 19. ve vztahu k druhému období vytýkané nečinnosti.

21. 9 C 140/2008

Dle navrhovatele kárně obviněná soudkyně zavinila průtah nejméně v době od 27. 8. 2009 až do podání kárného návrhu (26. 11. 2009). Po nápadu žaloby o rozvod manželství soudkyně čekala na rozhodnutí opatrovnického soudu a až poté, kdy byl doručen pravomocný rozsudek Okresního soudu Brno - venkov (dne 4. 9. 2009, tedy více než rok po nápadu žaloby), činila dotazy na žalobkyni ohledně posledního společného bydliště manželů, čímž zjišťovala místní příslušnost. Žalobkyni byl v tomto smyslu zaslán dotaz dne 4. 9. 2009, tento dotaz byl urgován dne 15. 10. 2009, dále byla věc bez úkonu.

Kárně obviněná soudkyně uvedla, že nedošlo k průtahům zaviněným ze strany soudkyně, které by měly za následek porušení práv účastníků řízení. Dále poukázala na skutečnost, že byl vyžadován spis z jiného soudu, a to opatrovnický spis, který byl soudu doručen prakticky až za jeden rok, navíc zde byly problémy s doručováním účastníkům. Nelze vyloučit, že jednání mohlo být efektivnější, ale podle jejího názoru se nejedná o takové zaviněné porušení soudce, které by mohlo být kvalifikováno jako kárné provinění.

Kárný senát z obsahu spisu ověřil, že v navrhovatelem uvedeném časovém období kárně obviněná soudkyně v řízení činila úkony, u nichž nelze vyloučit, že směřovaly ke skončení věci. Shodně jako u bodu 11. a 13. kárný senát konstatuje, že je nutno rozlišovat mezi ne zcela vhodným postupem soudce a zaviněným porušením zákonem stanovených povinností soudce, přičemž praktickou hranici mezi těmito pojmy nelze vytyčit, vždy jsou hodnoceny konkrétní skutečnosti projednávané věci. Kárný senát v tomto případě naplnění skutkové podstaty kárného provinění neshledal.

22. 9 C 141/2008

Dle navrhovatele kárně obviněná soudkyně zavinila průtah nejméně v době od 26. 6. 2008, kdy byl uhrazen soudní poplatek, do 25. 5. 2009, kdy bylo nařízeno ústní jednání na termín 17. 6. 2009. V mezidobí byla pouze opakovaně vyžadována vyjádření, důkazní návrhy a jejich odůvodnění, aniž by bylo nařízeno ústní jednání.

Kárně obviněná soudkyně k návrhu uvedla, že nedošlo k zaviněným průtahům, které by měly za následek porušení práv účastníků řízení. Soud musel v projednávané věci opatřovat důkazy, zjišťovat adresu svědka, kterého bylo nutné předvolat. Nejdelší doba byla spojena se zasíláním listiny žalované, které bylo doručováno opakovaně, za což ovšem nenese vinu soudkyně.

Kárný senát z obsahu spisu ověřil, že v uvedené věci byly obviněnou soudkyní prováděny úkony, které směřovaly ke skončení věci. Po uhrazení soudního poplatku byla žalovaná vyzvána k vyjádření, to bylo podáno, soudkyně zajišťovala vzájemnou komunikaci účastníků. Ohledně vhodnosti zasílání jednotlivých písemností a postupu při dokazování kárný senát opět plně odkazuje na odůvodnění předchozího bodu 21., potažmo bodů 11. a 13.

23. 9 C 53/2008

Dle navrhovatele soudkyně zavinila průtah v době nejméně od 3. 3. 2008 do 15. 6. 2009, kdy pouze doručovala výzvu k doplnění podání, a toto doplnění urgovala vůči právnímu zástupci žalobce, který však byl ze seznamu advokátů již s účinností od 1. 2. 2008 vyškrtnut. Žádné další úkony ve věci v uvedenou dobu prováděny nebyly.

Podle názoru kárně obviněné soudkyně nedošlo k zaviněným průtahům, které by měly za následek porušení práv účastníků řízení. Ve věci nastal problém na straně právního zástupce, který se vydával za advokáta, soudce nemá možnost ihned zkontrolovat jeho tvrzení.

Kárný senát z obsahu spisu ověřil, že soudkyně činila v období od 3. 3. 2008 do 5. 5. 2008 úkony, které směřovaly ke skončení věci, tj. zaslala výzvu zástupci žalobce, následně jej urgovala. Dle názoru kárného senátu však po zjištění, že se právnímu zástupci nedaří doručovat, měla ověřit jeho sídlo u České advokátní komory, která by jí byla skutečnost o jeho vyškrtnutí ze seznamu advokátů sdělila. Po datu 5. 5. 2008 tedy kárný senát úkony obviněné soudkyně považoval za nadbytečné, prováděné v rozporu se zásadou hospodárnosti a efektivity řízení.

Ostatní důkazy, které byly stranami navrženy a při ústním jednání provedeny, se týkaly prokázání zachování subjektivních a objektivních lhůt (zápisy o prověrkách), a dále hodnocení osoby soudkyně ze strany navrhovatele. Na posouzení vzniku průtahů či odpovědnosti soudkyně za ně neměly zde uvedené skutečnosti přímý vliv, byly však kárným senátem zhodnoceny při rozhodování o volbě a výměře kárného opatření.

V. Závěr

Kárný senát po vyhodnocení průběhu ústního jednání a zde provedených důkazů dospěl k závěru, že ve věci představovaly zásadní důkazy spisy, resp. obsah těchto spisů, v nichž měly dle navrhovatele nastat průtahy. Porušení povinností kárně obviněné soudkyně nebylo navrhovatelem shledáno v její absolutní nečinnosti při vedení předmětných řízení, ale ve většině případů v nadbytečnosti či nevhodnosti úkonů, které ve věcech činila. Kárný senát byl tedy povinen posoudit každou z věcí uvedených v návrhu na zahájení kárného řízení jednotlivě, jeho závěry ke každé z věcí jsou uvedeny v předchozí části týkající se hodnocení důkazů.

Obecně lze konstatovat, že navrhovatel prvotně kárně obviněné soudkyni vytýkal nesystematický a nesoustředěný postup v řízení, dle jeho názoru nastal vznik průtahů právě v důsledku takového postupu. Kárný senát při rozhodování o kárném provinění u každé z výše uvedených věcí uvážil, zda postup zvolený soudkyní bylo možno i přes případné výhrady označit za postup v mezích zákona či nikoliv. Je zřejmé, že se jedná o subjektivní posouzení, pro které nelze nalézt explicitní hranice. Kárný senát postupoval v souladu se základními zásadami trestního procesu, které je nutno aplikovat v každém disciplinárním řízení, zde i na základě odkazu v § 25 zákona č. 7/2002 Sb. Při respektování zásady, dle které lze obviněného uznat vinným pouze za to jednání, o němž je zcela bez pochybností prokázáno, že naplnilo skutkovou podstatu vytýkaného deliktu, bylo nutno v případech, kdy jednání soudkyně sice bylo možno označit za nestandardní, avšak již nebylo možno jednoznačně konstatovat jeho rozpor se zákonem, vydat zprošťující rozhodnutí. Konkrétní důvody, na základě kterých bylo rozhodnuto zprošťujícím výrokem, jsou uvedeny v části *IV. Hodnocení důkazů*, na kterou zde kárný senát odkazuje. Na tomto místě pouze ve shodě s výše uvedeným uzavírá, že každý soudce má ve většině případů možnost volby z několika možných postupů v řízení, které lze zpětně hodnotit jako více či méně vhodné. Shodně je pak činnost soudce upravena i § 79 zákona o soudech a soudcích, dle něhož jsou soudci povinni vykládat zákon podle svého nejlepšího vědomí i svědomí. Stejně ustanovení v odst. 2 zakazuje narušovat nebo ohrožovat nezávislost soudce. V souladu s citovaným ustanovením tak lze v případě postupu soudce v řízení označit za kárné provinění pouze jednání natolik intenzivní, která zcela jednoznačně vybočují z mezí zákona.

V řízení však bylo rovněž prokázáno, že při rozhodování ve věcech a obdobích uvedených ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo k průtahům, které bylo možno přičíst zavinění kárně obviněné soudkyně. Důvody, na základě kterých kárný senát dospěl k tomuto závěru, se u jednotlivých věcí liší a jsou uvedeny výše v části *IV. Hodnocení důkazů*. Soudkyně byla v souladu s § 6 a § 100 odst. 1 o. s. ř. povinna postupovat tak, aby věci byly co nejrychleji projednány a rozhodnuty, a účastníkům tak byla poskytnuta rychlá a účinná ochrana práv. Tyto povinnosti kárně obviněná soudkyně v označených věcech porušila, což bylo kárným senátem vyhodnoceno jako zaviněné porušení povinností soudce a jako jednání, které ohrozilo důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Kárný senát nezpochybnuje pracovní vytížení kárně obviněné soudkyně, konstatuje však, že obviněná soudkyně nijak v řízení neprokázala, že by vzhledem k podmínkám výkonu své činnosti nebyla schopna v přidělených věcech provádět plynule úkony směřující k vydání rozhodnutí.

Na základě uvedených skutečností proto kárný senát dospěl k závěru, že kárně obviněná soudkyně jednáním uvedeným ve výroku I. rozhodnutí spáchala kárné provinění dle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

Kárný senát považoval za odpovídající uložit v daném případě kárné opatření dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., tj. snížení platu. Při úvaze o konkrétní výměře snížení platu a době uložení tohoto opatření kárný senát vycházel především z počtu věcí, v nichž bylo prokázáno porušení výše uvedených povinností soudce, a z časových úseků, po které nečinnost trvala. Přitěžující okolností je též skutečnost, že se kárně obviněná soudkyně jednání dopouštěla, přestože jí byla navrhovatelem za jednání stejné povahy v nedávné minulosti uložena výtka. Ve prospěch kárně obviněné soudkyně naopak kárný senát přihlédl k tomu, že od podání návrhu na zahájení kárného řízení uplynula poměrně dlouhá doba, v jejímž průběhu se i dle tvrzení navrhovatele činnost kárně obviněné soudkyně zlepšila.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem tak kárný senát dospěl k závěru, že prokázanému kárnému provinění odpovídá uložení kárného opatření snížení platu o 10 % na dobu 4 měsíců, tedy ve spodní polovině možné procentní sazby i časového období uložení kárného opatření; počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 22. června 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně kárného senátu